

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o medijima

Proglašavam Zakon o medijima, koji je donijela Skupština Crne Gore 26. saziva na Petoj sjednici Prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2020. godini, dana 27. jula 2020. godine.

Broj: 01-1565/2

Podgorica, 30. jul 2020. godine

Predsjednik Crne Gore,

Milo Đukanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tačka 2 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 26. saziva, na Petoj sjednici Prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2020. godini, dana 27. jula 2020. godine, donijela je

Zakon o medijima

Zakon je objavljen u "Službenom listu CG", br. 82/2020 od 6.8.2020. godine, a stupio je na snagu 14.8.2020.

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom uređuju se osnovni principi slobode medija, slobode izražavanja, slobodnog osnivanja medija, javnosti medijskog vlasništva, transparentnosti oglašavanja u medijima, zaštite medijskog pluralizma, prava, obaveze i odgovornosti u informisanju, zaštita posebnih prava, pravo na odgovor i ispravku, čuvanje i pravo uvida u medijski zapis i druga pitanja od značaja za rad medija.

Član 2

Država obezbjeđuje i jamči slobodu medija, izražavanja i informisanja na nivou standarda koji su sadržani u međunarodnim dokumentima o ljudskim pravima i slobodama (EU, Savjet Evrope, OUN, OEBS).

Ovaj zakon se tumači i primjenjuje u skladu sa Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i praksom precedentnog prava Evropskog suda za ljudska prava.

Postupak izvršavanja odluka suda iz stava 2 ovog člana, koji se odnosi na pitanja slobode izražavanja je hitan.

Član 3

Država garantuje pravo na slobodno osnivanje medija, nesmetan rad novinara i njihovu bezbjednost kako bi se omogućila sloboda izražavanja mišljenja, pluralizam medija,

nezavisnost medija, sloboda istraživanja, prikupljanja, širenja, objavljivanja i primanja informacija, i zaštita čovjekove ličnosti i dostojanstva.

Mediji slobodno objavljuju informacije i mišljenja o pojavama, događajima i ličnostima poštujući Ustav, zakon i Kodeks novinara Crne Gore (u daljem tekstu: Kodeks) i druge opšte akte kojima je propisana zaštita profesionalnih standarda.

Sloboda medija može se ograničiti samo kada je to neophodno u interesu zaštite nacionalne bezbjednosti i teritorijalnog integriteta Crne Gore, radi sprječavanja nereda ili vršenja krivičnih djela, zaštite zdravlja i morala, zaštite ugleda ili prava drugih, sprječavanja odavanja povjerljivih informacija ili radi očuvanja autoriteta i nepristrasnosti sudstva.

Član 4

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

Član 5

Mediji su dužni da u svom radu koriste rodno osjetljivi jezik.

II. OSNIVANJE I EVIDENTIRANJE MEDIJA

Član 6

Mediji podrazumijevaju aktere uključene u proizvodnju i širenje medijskog sadržaja, sa uređivačkom kontrolom ili nadzorom nad tim sadržajima namijenjenim neodređenom broju ljudi.

Medijskim sadržajem smatra se informacija, analiza, komentar, mišljenje, kao i autorski radovi u tekstualnom, audio, audiovizuelnom ili drugom obliku sa ciljem informisanja i zadovoljavanja kulturnih, obrazovnih i drugih potreba javnosti.

Ovaj zakon se primjenjuje na medije koji su osnovani u Crnoj Gori i čije se uredničke odluke donose u Crnoj Gori.

Stav 3 ovog člana tumači se shodno standardima Evropske Unije i odredbama zakona kojim se uređuje oblast audiovizuelnih medijskih usluga.

Član 7

Mediji se osnivaju aktom o osnivanju, slobodno i bez odobrenja.

Na osnivanje i rad medija primjenjuju se i odredbe zakona kojima se uređuju oblasti audiovizuelnih medijskih usluga i nacionalnog javnog emitera Radio i Televizije Crne Gore.

Član 8

Osnivač medija može biti svako domaće i strano, pravno i fizičko lice.

Pravna i fizička lica, osnivači medija, moraju biti registrovana kod organa nadležnog za registraciju.

Mediji nemaju svojstvo pravnog lica.

Država, jedinica lokalne samouprave i pravno lice koje je u državnoj svojini ili koje se, u cjelini ili većinski, finansira iz javnih prihoda ne može biti osnivač medija, osim pod uslovima propisanim zakonima kojima se uređuju oblasti audiovizuelnih medijskih usluga i nacionalnog javnog emitera Radio i Televizije Crne Gore.

Član 9

Mediji se upisuju u evidenciju medija (u daljem tekstu: Evidencija), koju vodi organ državne uprave nadležan za poslove medija (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Prijavu za upis u Evidenciju podnosi osnivač ili ovlašćeno lice.

Uz prijavu za upis podnosi se akt o osnivanju i rješenje organa nadležnog za registraciju. Svako pravno i fizičko lice ima pravo uvida i pravo na izvod iz Evidencije.

Član 10

U Evidenciju se upisuju:

- 1) naziv medija;
- 2) lično ime osnivača i glavnog urednika medija;
- 3) broj odobrenja za pružanje audiovizuelne medijske usluge;
- 4) podatak o jeziku na kome se pruža medijska usluga;
- 5) podatak o formatu medija (štampani, audiovizuelni, internetske publikacije);
- 6) adresa elektronske pošte medija;
- 7) poslovno ime/naziv, sjedište i PIB osnivača medija/pružaoca medijske usluge; i
- 8) promjene evidentiranih podataka i datum promjene podataka.

Član 11

Impresum medija sadrži naziv medija, adresu elektronske pošte medija ili internet stranice, ime glavnog urednika medija, naziv/ime i sjedište/prebivalište osnivača i PIB osnivača medija.

Pored podataka iz stava 1 ovog člana, impresum štampanog medija sadrži datum izdavanja i broj štampanih primjeraka.

Impresum medija mora biti vidljiv, lako prepoznatljiv i uvijek dostupan.

Osnivač medija dužan je da omogući jednostavan, neposredan i stalan pristup podacima o pravnim i fizičkim licima koja neposredno ili posredno imaju više od 5% udjela u osnivačkom kapitalu medija, podatke o njihovim povezanim licima u smislu zakona kojim se uređuje oblast audiovizuelnih medijskih usluga i podatke o drugim osnivačima medija u kojima ta lica imaju više od 5% udjela u osnivačkom kapitalu.

Podaci iz stava 4 ovog člana su: poslovno ime/naziv, sjedište i PIB pravnog lica, lično ime fizičkog lica, kao i njihovo pojedinačno procentualno učešće u upravljačkim pravima.

Javni sektor se ne može oglašavati u medijima koji nijesu objavili podatke iz st. 1 i 4 ovog člana.

Član 12

Mediji mogu obrazovati kolektivno eksterno samoregulatorno tijelo i svaki medij može obrazovati interno samoregulatorno tijelo.

Samoregulatorno tijelo vrši nadzor nad poštovanjem profesionalnih i etičkih standarda sadržanih u Kodeksu u mediju, odnosno medijima koji su njegovi članovi i donosi odluke po žalbama.

Samoregulatorna tijela iz stava 1 ovog člana, usvajaju etički princip rada na otvoren i inkluzivan način.

Samoregulatorno tijelo u svom radu je nezavisno od interesa medija.

III. TRANSPARENTNOST FINANSIRANJA MEDIJA IZ JAVNIH PRIHODA

Član 13

Ministarstvo vodi evidenciju o finansijskim sredstvima dodijeljenih mediju iz javnih prihoda.

Evidencija iz stava 1 ovog člana sadrži:

1) podatke o iznosu finansijskih sredstava dodijeljenih mediju za pružanje javnih usluga u skladu sa ovim zakonom;

2) podatke o iznosu finansijskih sredstava dobijenih od javnog sektora, definisanog zakonom kojim se uređuje oblast budžeta i fiskalne odgovornosti (u daljem tekstu: javni sektor);

Podatke iz stava 2 tačka 1 ovog člana podnosi organ koji vrši dodjelu sredstava za pružanje javnih usluga.

Podatke iz stava 2 tačka 2 ovog člana podnosi osnivač medija.

Podatke iz stava 2 tačka 1 ovog člana, organ koji vrši raspodjelu sredstava za pružanje javnih usluga je dužan da podnese Ministarstvu u roku od 30 dana od dana dodjele tih sredstava.

Podatke iz stava 2 tačka 2 ovog člana, osnivač medija je dužan da prijavi Ministarstvu u roku od 30 dana od dana dobijanja tih sredstava.

Evidencija iz stava 2 ovog člana vodi se na obrascu koji se objavljuje na internet stranici Ministarstva.

Ministarstvo, u formi godišnjeg izvještaja, objavljuje ukupno izdvajanje finansijskih sredstava javnog sektora dodijeljenih medijima na svojoj internet stranici, zaključno sa 1. junom tekuće godine za prethodnu godinu.

Član 14

Organi javnog sektora su dužni da, do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu, na svojoj internet stranici objave evidenciju o uplatama medijima po osnovu oglašavanja i drugih ugovorenih usluga.

Evidencija iz stava 1 ovog člana uključuje i sredstva upućena preko posrednika - agencija, pri čemu se jasno razdvajaju osnovi za uplatu oglašavanja od drugih ugovorenih usluga koje se uplaćuju medijima.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, organi jedinice lokalne samouprave i pravna lica čiji je osnivač jedinica lokalne samouprave, dužni su da do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu, dostave Glavnom administratoru evidenciju ukupnih uplata medijima po osnovu oglašavanja i drugih ugovorenih usluga.

Evidenciju iz stava 3 ovog člana, Glavni administrator objavljuje na internet stranici jedinice lokalne samouprave.

Evidencija iz st. 1 i 3 ovog člana vodi se na obrascu koji se objavljuje na internet stranici Ministarstva.

Na postupak oglašavanja iz st. 1 i 3 ovog člana primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju javne nabavke.

Član 15

Organi javnog sektora dužni su da evidenciju uplata medijima po osnovu oglašavanja i drugih ugovorenih usluga dostave Ministarstvu u roku od 15 dana od dana objavljivanja evidencije u skladu sa članom 14 ovog zakona.

Ministarstvo, u formi godišnjeg izvještaja, objavljuje ukupno izdvajanje javnog sektora za oglašavanje i druge ugovorne usluge na svojoj internet stranici, zaključno sa 1. junom tekuće godine za prethodnu godinu.

Član 16

Osnivači medija su dužni da vode evidenciju o uplatama organa javnog sektora po osnovu oglašavanja i drugih ugovorenih usluga.

Evidencija iz stava 1 ovog člana uključuje i sredstva upućena preko posrednika - agencija koja su predmet usluga na zahtjev organa javnog sektora.

Osnivači medija su dužni da evidenciju iz stava 1 ovog člana dostave Ministarstvu najkasnije do 31. marta tekuće godine, za prethodnu godinu.

Evidencija iz stava 1 ovog člana vodi se na obrascu koji se objavljuje na internet stranici Ministarstva.

IV. FOND ZA PODSTICANJE PLURALIZMA I RAZNOVRSNOSTI MEDIJA

Član 17

Država iz budžeta Crne Gore finansira projekte u oblasti informisanja, obezbjeđivanjem finansijskih sredstava za pružanje javnih usluga preko Fonda za podsticanje pluralizma i raznovrsnosti medija (u daljem tekstu: Fond).

Država može obezbijediti dio sredstava iz budžeta Crne Gore u cilju pružanja javnih usluga, radi ostvarivanja Ustavom i zakonom zajamčenih prava za:

1) medijske nekomercijalne sadržaje od javnog interesa, na jezicima manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica; i

2) medijske nekomercijalne sadržaje od javnog interesa u štampanim neprofitnim medijima.

Sredstva iz stava 2 tačka 2 ovog člana, raspodjeljuju se na način, pod uslovima i u skladu sa kriterijumima propisanim aktom Ministarstva.

Finansijska sredstva se obezbjeđuju na nezavisan i transparentan način, uz garancije uređivačke, programske i institucionalne autonomije.

Član 18

Fond se finansira u iznosu od najmanje 0,09% tekućeg budžeta Crne Gore utvrđenog godišnjim zakonom o budžetu.

Raspodjelu sredstava iz stava 1 ovog člana vrši:

1) Savjet regulatora za audiovizuelne medijske usluge, 60% sredstava, koja se usmjeravaju u podfond za komercijalne i neprofitne medije; i

2) Nezavisna komisija koju obrazuje Ministarstvo, 40% sredstava, koja se usmjeravaju u podfond za dnevne i nedeljne štampane medije i internetske publikacije.

Sredstva namijenjena podfondovima iz stava 2 ovog člana uplaćuju sa na posebne žiro-račune organa zaduženih za raspodjelu i pripadaju:

1) 95% podfondovima; i

2) 5% za operativne troškove organa zaduženih za raspodjelu sredstava: Ministarstvu i regulatoru za audiovizuelne medijske usluge.

Član 19

Za operativne troškove različitih mehanizama samoregulacije, iz svakog od podfondova iz člana 18 stav 2 ovog zakona izdvaja se po 5% sredstava na godišnjem nivou.

Samoregulatorna tijela jednom godišnje podnose zahtjev za pokriće operativnih troškova neophodnih za njihovu djelatnost.

Zahtjev može podnijeti samoregulatorno tijelo koje ispunjava sljedeće uslove:

1) da je uspostavljeno najmanje tri godine prije podnošenja zahtjeva; i

2) da osnivači medija nad kojima je uspostavljeno samoregulatorno tijelo ispunjavaju uslove iz člana 21 ovog zakona.

Zahtjev se podnosi organu zaduženom za raspodjelu sredstava iz podfonda, kada taj organ raspiše javni konkurs iz člana 21 stav 1 ovog zakona.

Samoregulatorno tijelo nacionalnog javnog emitera Radio i Televizije Crne Gore ne finansira se iz sredstava Fonda.

Član 20

Sredstva iz Fonda koriste se za podsticanje medijskog pluralizma, a posebno za proizvodnju i objavljivanje sadržaja koji su značajni za:

1) promociju kulturne raznolikosti, očuvanje tradicije i identiteta Crne Gore;

2) evropske integracije Crne Gore;

3) aktuelne društvene, političke i ekonomske teme;

4) nauku, kulturu, umjetnost i obrazovanje;

5) zaštitu prava i dostojanstva manjinskih naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica od diskriminacije, stereotipa i predrasuda;

6) djecu, sport i mlade;

7) zaštitu životne sredine, održivi razvoj i turizam;

8) promociju zdravlja i zdravih stilova života;

9) promociju poljoprivrede i turizma;

10) afirmaciju preduzetništva;

11) zaštitu potrošača;

12) borbu protiv korupcije;

13) borbu protiv bolesti zavisnosti;

14) društvenu integraciju ranjivih kategorija društva (lica sa invaliditetom, nezaposlena lica, lica treće životne dobi, samohrani roditelji, žrtve porodičnog nasilja i drugi);

15) razvoj civilnog društva i volonterizma; i

16) promociju medijske pismenosti i medijskog profesionalizma.

Sredstva iz Fonda ne mogu se dodjeljivati za projekte koji su finansirani iz donacija, sponzorstava ili grantova od strane domaćih i stranih institucija.

Član 21

Savjet regulatora za audiovizuelne medijske usluge i nezavisna komisija iz člana 18 stav 2 tačka 2 ovog zakona vrše raspodjelu sredstava iz Fonda, jednom godišnje, na osnovu javnog konkursa.

Na konkurs iz stava 1 ovog člana može se prijaviti osnivač komercijalnog, štampanog medija, audiovizuelne medijske usluge ili neprofitnog medija i internetske publikacije koji ispunjava sljedeće uslove:

1) osnivač medija je objavio podatke o vlasničkoj strukturi, saglasno članu 11 st. 1, 2 i 4 ovog zakona;

2) osnivač medija je dostavio podatke o učešću finansiranja iz budžeta Crne Gore ili budžeta jedinica lokalne samouprave, odnosno od pravnih lica koja su u državnoj svojini ili koja se, u cjelini ili većinski, finansiraju iz javnih prihoda (oglašavanje, grantovi, krediti, subvencije i drugo), u strukturi prihoda u godini koja prethodi godini u kojoj se raspisuje konkurs, saglasno čl. 13 i 16 ovog zakona;

3) medij je do roka za podnošenje prijave na javni konkurs izmirio dospjele finansijske obaveze po osnovu poreza, doprinosa za socijalno osiguranje i naknada za emitovanje radijskog ili televizijskog programa;

4) osnivač medija nije u postupku stečaja ili likvidacije;

5) da osnivaču medija nije blokiran račun u postupku prinudne naplate;

6) da mediju nije privremeno oduzeto odobrenje za emitovanje; i

7) da medij nije nenamjenski koristio ranije dodijeljena sredstva iz Fonda.

Član 22

Ministarstvo i regulator za audiovizuelne medijske usluge dužni su da donesu akte kojim se definišu prava i obaveze pružanja javnih usluga za koje se uplaćuju sredstva iz Fonda.

Akti iz stava 1 ovog člana sadrže kriterijume i postupak za raspodjelu sredstava iz određenog podfonda, način korišćenja tih sredstava, kao i maksimalni iznos sredstava koja mogu biti dodijeljena iz Fonda jednom mediju u toku godine.

Sredstva se dodjeljuju za jasno utvrđenu namjenu, bez diskriminacije i na osnovu unaprijed definisanih, jasnih, objektivnih i transparentnih kriterijuma i metodologije bodovanja.

Ministarstvo i regulator za audiovizuelne medijske usluge vode evidenciju raspodjele sredstava za pružanje javnih usluga i objavljuju izvještaj o raspodjeli sredstava na svojoj internet stranici u roku od 30 dana od dodjele sredstava.

Član 23

Korisnik sredstava Fonda je dužan da organu zaduženom za dodjelu sredstava dostavi detaljan pisani izvještaj o realizaciji projekta, u roku od 30 dana od dana završetka projekta.

Korisnik sredstava Fonda je dužan da vodi odvojeno računovodstvo za pružanje javnih usluga od obavljanja komercijalnih audiovizuelnih usluga.

Iznos sredstava za pružanje javnih usluga ne smije prelaziti neto troškove neophodne za pružanje tih usluga, uzimajući u obzir druge direktne ili indirektne prihode koji proizilaze iz pružanja tih usluga.

Prilikom utvrđivanja neto troškova pružanja javnih usluga, uzima se u obzir neto korist svih komercijalnih audiovizuelnih usluga vezanih uz te usluge.

Ako korisnik sredstava Fonda dodijeljena sredstva koristi suprotno namjeni za koju su dodijeljena ili visina dodijeljenih sredstava prevazilazi visinu sredstava neophodnih za pružanje javnih usluga, Fond će naložiti povraćaj nezakonito utrošenih sredstava i njihovo isključivo korišćenje za obavljanje djelatnosti pružanja javnih usluga u skladu sa ovim zakonom.

Povraćaj nezakonito utrošenih sredstava obavlja se uplatom na račun Fonda.

V. PRAVA, OBAVEZE I ODGOVORNOSTI U INFORMISANJU

Član 24

Osnivač medija odgovoran je za objavljeni medijski sadržaj, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Glavni urednik je lice koje slobodno i samostalno uređuje medijski sadržaj i odgovara za objavljeni medijski sadržaj.

Za štetu učinjenu objavljivanjem neistinitog, nepotpunog ili drugog medijskog sadržaja, osnivač, glavni urednik i novinar odgovaraju solidarno, ako se dokaže da su postupali suprotno dužnoj novinarskoj pažnji.

Član 25

U pogledu utvrđivanja odgovornosti za naknadu štete, u smislu ovog zakona, shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Prilikom utvrđivanja visine naknade za štetu potrebno je poštovati načelo proporcionalnosti.

Član 26

Internetska publikacija je medij čiji se sadržaj širi putem interneta, a koji se ne može smatrati audiovizuelnom medijskom uslugom prema zakonu koji uređuje oblast audiovizuelnih medijskih usluga.

Komentar je sadržaj objavljen u internetskoj publikaciji koji je kreirao njen registrovani korisnik povodom objavljenog medijskog sadržaja.

Osnivač internetske publikacije je dužan da ukloni komentar koji predstavlja očigledno nezakonit sadržaj, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 60 minuta od saznanja ili od dobijanja prijave drugog lica da predstavlja nezakonit sadržaj.

Očigledno nezakonit sadržaj je sadržaj čije je objavljivanje u mediju zabranjeno u skladu sa čl. 34 do 39 ovog zakona.

Osnivač internetske publikacije je dužan da ukloni komentar kojim se krše zakonom zaštićena prava, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 60 minuta od dobijanja prijave.

U slučaju da osnivač internetske publikacije odluči da komentar povodom povrede prava iz st. 3 i 5 ovog člana ne ukloni, lice na koje se odnosi komentar može zatražiti uklanjanje sadržaja od nadležnog suda.

Internetska publikacija je dužna da propiše pravila za objavljivanje komentara trećih lica i učini ih javno dostupnim.

Član 27

Medijski sadržaj kojem je promijenjen smisao u postupku uredničke obrade ne smije se objaviti pod imenom novinara bez njegovog pristanka.

Za medijski sadržaj iz stava 1 ovog člana odgovara glavni urednik.

Ako je medijskim sadržajem iz stava 1 ovog člana povrijeđen ugled novinara, novinar može zahtijevati naknadu štete.

Član 28

Novinar ima pravo da odbije da pripremi, napiše ili učestvuje u oblikovanju medijskog sadržaja koji je suprotan zakonu i Kodeksu, uz pisano objašnjenje glavnom uredniku.

Zbog razloga iz stava 1 ovog člana, novinaru ne može prestati radni odnos, ne može mu biti umanjena zarada ili naknada za rad, niti se može na drugi način staviti u nepovoljan položaj.

Član 29

Na prava, obaveze i odgovornosti novinara i zaposlenih u mediju, shodno se primjenjuju opšti propisi o radu, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 30

Novinar koji se u toku prikupljanja, uredničke obrade ili objavljivanja medijskog sadržaja, upozna sa informacijama koje bi mogle da ukažu na identitet izvora informacije, nije dužan da otkrije izvor informacije.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, novinar je dužan da na zahtjev državnog tužioca, otkrije izvor informacija kada je to neophodno radi zaštite interesa nacionalne bezbjednosti, teritorijalnog integriteta i zaštite zdravlja.

Prilikom donošenja odluke o saslušanju novinara na okolnosti izvora informacije iz stava 2 ovog člana, sud će posebno voditi računa o tome da li je utvrđena informacija u neposrednoj vezi sa konkretnim slučajem, da li se informacija može pribaviti iz drugih izvora i da li na zakonu zasnovan legitiman interes za otkrivanje podataka o izvoru informacije iz stava 2 ovog člana preteže u odnosu na zaštitu izvora informacije.

Sud može, cijeneći okolnosti slučaja, isključiti javnost u toku iznošenja podataka o izvoru informacije i upozoriti lica koja prisustvuju glavnom pretresu na kojem je javnost isključena

da su dužna da kao tajnu čuvaju sve što su na pretresu saznala i ukazaće da odavanje tajne predstavlja krivično djelo.

Član 31

Novinar je dužan da prije objavljivanja informacija o određenom događaju, pojavi ili ličnosti, sa dužnom novinarskom pažnjom, provjeri njeno porijeklo, istinitost i potpunost.

Član 32

Osnivač medija, glavni urednik i novinar neće odgovarati za štetu ako su postupali u skladu sa dužnom novinarskom pažnjom, odnosno ako je medijski sadržaj kojim je šteta učinjena:

1) vjerno prenijet iz rasprave na sjednici tijela zakonodavne, izvršne ili sudske vlasti, organa državne uprave i organa lokalne samouprave, sa javnog skupa ili je prenijet iz akata organa državne uprave, odnosno organa lokalne samouprave, javnih ustanova i drugih pravnih lica kojima su povjerena javna ovlašćenja;

2) od javnog interesa i prenijet kao citat iz drugog medija ili objavljen unutar intervjua, osim ako pojedini djelovi citata ili intervjua sadrže očigledne uvrede ili klevete; i

3) zasnovan na informacijama za koje su novinar i glavni urednik imali osnovani razlog da vjeruju da su potpune ili istinite, a postojao je opravdani interes javnosti da bude upoznata.

Prilikom utvrđivanja odgovornosti lica iz stava 1 ovog člana, sud će uzeti u obzir sve okolnosti slučaja, a naročito način, oblik i vrijeme iznošenja medijskog sadržaja, razloge za hitnost objavljivanja, kao i da li bi šteta nastala i u slučaju da medijski sadržaj nije objavljen.

Član 33

Predstavnik inostranog medija (urednik, novinar, foto-reporter, snimatelj i drugi saradnici) i dopisništvo inostranog medija, u obavljanju svoje djelatnosti imaju prava i dužnosti kao i domaći urednik i novinar, odnosno mediji.

VI. ZAŠTITA POSEBNIH PRAVA

Član 34

U cilju zaštite ljudskog dostojanstva, niko se u mediju ne smije označiti počiniocem krivičnog djela, odnosno proglasiti krivim ili odgovornim prije pravnosnažne odluke suda.

Član 35

Mediji su dužni da objektivno i tačno izvještavaju o sudskim postupcima.

Ako je medij objavio da je protiv određenog lica pokrenut krivični postupak, to lice ima pravo, kada se postupak okonča, da zahtijeva objavljivanje informacije o pravnosnažnom obustavljanju postupka, odbijanju optužbe, odnosno oslobađanju od optužbe.

Zahtjev iz stava 2 ovog člana podnosi se mediju najkasnije 30 dana od dana pravnosnažnog obustavljanja, odnosno okončanja krivičnog postupka.

Medij nije dužan da objavi informaciju ili dio informacije iz stava 2 ovog člana, ako uz zahtjev za objavljivanje informacije nije priloženo pravnosnažno rješenje o obustavljanju krivičnog postupka, odnosno pravnosnažna presuda kojom se optužba odbija ili optuženi oslobađa od optužbe, a ovlašćeno lice ih ne dostavi prije isteka roka za podnošenje zahtjeva.

Na ostala pitanja vezana za objavljivanje informacije iz stava 2 ovog člana, shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na pravo na odgovor i ispravku.

Član 36

Zabranjeno je objavljivanje informacija u medijima kojima se izražavaju ideje, tvrdnje i mišljenja koja izazivaju, šire, podstiču ili pravdaju diskriminaciju, mržnju ili nasilje protiv lica ili grupe lica zbog njihovog ličnog svojstva, političkog, vjerskog i drugog uvjerenja, ksenofobiju, rasnu mržnju, antisemitizam ili ostale oblike mržnje zasnovane na netoleranciji, uključujući i netoleranciju izraženu u formi nacionalizma, diskriminacije i neprijateljstva protiv manjinskog naroda i drugih manjinskih nacionalnih zajednica.

Član 37

Mediji su dužni da štite integritet djece i maloljetnika.

Medijski sadržaj koji može ugroziti zdravstveni, moralni, intelektualni, emotivni i socijalni razvoj djeteta, odnosno maloljetnika mora biti unaprijed jasno i vidno označen kao takav i distribuiran na način za koji je najmanje vjerovatno da će ga dijete, odnosno maloljetnik koristiti.

Nije dozvoljeno na način dostupan djeci, odnosno maloljetnicima javno izlagati pornografski sadržaj u medijima.

Mediji ne smiju objavljivati informacije kojima se posredno ili neposredno otkriva identitet djeteta, odnosno maloljetnika uključenog u slučajeve bilo kog oblika nasilja ili krivičnog djela, bez obzira da li je svjedok, žrtva ili izvršilac i, u tom kontekstu, iznositi pojedinosti iz porodičnih odnosa i njegovog privatnog života.

Član 38

Zabranjeno je reklamiranje prodaje i kupovine ljudskih organa, tkiva i ćelija za presađivanje ili transfuziju.

Mediji ne smiju reklamirati oružje, opojne droge, duvanske proizvode, promet roba i pružanje usluga zabranjenih zakonom, lijekove koji su dostupni jedino uz recept, medicinske tretmane, postupke i metode liječenja koji nijesu u skladu sa zakonom kojim se uređuje zdravstvena zaštita.

Ljekovi i medicinska sredstva koja se izdaju bez recepta, mogu se reklamirati u medijima na način i pod uslovima utvrđenim u skladu sa propisima kojima se uređuju lijekovi i medicinska sredstva.

Svi sadržaji koji imaju za cilj reklamiranje proizvoda i usluga u medijima moraju biti jasno označeni kao takvi.

Alkoholna pića se mogu reklamirati u skladu sa posebnim zakonom.

Zabranjeno je skriveno reklamiranje.

Član 39

Nije dozvoljeno objavljivanje informacije kojom se vrši povreda časti i ugleda.

Objavljivanje informacije koje mogu štetiti časti i ugledu, dozvoljeno je ako je informacija tačna, izvještava o stvarima od javnog interesa i doprinosi pravu na informisanje.

Prikazom ili opisom scene nasilja u medijskom sadržaju ne smije se povrijediti dostojanstvo žrtve nasilja.

Mediji su dužni da u medijskim sadržajima koji sadrže scene nasilja, posljedice nasilja ili prirodnih katastrofa, poštovanjem standarda Kodeksa, na primjeren način informišu javnost uz eliminisanje senzacionalizma.

Karikaturalno i satirično prikazivanje lica ne smatra se povredom dostojanstva ličnosti.

Član 40

Zaštita posebnih prava iz čl. 36 do 39 ovog zakona, obezbjeđuje se pred nadležnim sudom.

Član 41

Nadležni sud može, na predlog državnog tužioca, ograničiti dalje širenje medijskog sadržaja koje predstavlja direktno i namjerno podsticanje na činjenje krivičnih djela definisanih u Krivičnom zakoniku Crne Gore u sljedećim oblastima: nasilno ugrožavanje ili nezakonite promjene ustavnog uređenja, terorizam, narušavanje teritorijalne cjelovitosti Crne Gore, nasilje ili mržnju prema grupi ili članu grupe koja je određena na osnovu rase, boje kože, religije, porijekla, državne ili nacionalne pripadnosti ili nekog drugog ličnog svojstva.

Odlukom iz stava 1 ovog člana sud može ograničiti dalje širenje medijskog sadržaja koji je već objavljen ili povezanog medijskog sadržaja koji bude objavljen naknadno i naložiti njihovo uklanjanje ili ograničavanje dostupnosti.

Širenje medijskog sadržaja, u smislu stava 1 ovog člana, predstavlja svaki oblik njegovog emitovanja, objavljivanja ili distribucije, bez obzira na tehnološku platformu.

Član 42

Nadležni sud može, na predlog državnog tužioca i na osnovu posebnog opravdanja za hitnost mjere, donijeti rješenje o privremenom ograničavanju širenja medijskog sadržaja do pravosnažnosti odluke o trajnom ograničavanju.

Po predlogu iz stava 1 ovog člana sud odlučuje u roku od šest časova od njegovog podnošenja.

Nadležni sud je dužan da rješenje o privremenom ograničavanju širenja medijskog sadržaja odmah dostavi osnivaču, odgovornom uredniku, štampariji, distributeru i operateru koji pruža uslugu pristupa internetu, kao i autoru sadržaja u slučajevima da isti može biti identifikovan.

Član 43

Postupak po predlogu za ograničavanje je hitan.

Pretnes se mora održati u roku od 24 časa od prijema predloga.

Pretnes u postupku po predlogu za ograničavanje može se održati i bez prisustva uredno pozvanih stranaka, na šta se stranke u pozivu na pretnes izričito upozoravaju.

Rješenje po predlogu za ograničavanje sud donosi odmah po završenom pretnesu, objavljuje ga bez odlaganja i dostavlja strankama u roku od 48 časova.

Član 44

Ukoliko sud odbije predlog za ograničavanje ili poništi rješenje o privremenom ograničavanju širenja medijskog sadržaja, rješenjem će se odrediti da se sve preduzete mjere ukinu i to najkasnije u roku od šest časova.

Žalba državnog tužioca protiv rješenja suda iz stava 1 ovog člana ne odlaže izvršenje rješenja.

Član 45

Ukoliko sud odbije predlog za ograničavanje zainteresovana strana ima pravo na naknadu štete koja je prouzrokovana neosnovanim privremenim ograničavanjem.

Član 46

Protiv rješenja prvostepenog suda donesenog po predlogu za ograničavanje može se izjaviti žalba u roku od 48 časova od dostavljanja prepisa rješenja.

Žalba se ne dostavlja protivnoj stranci na odgovor.

Blagovremenu i dozvoljenu žalbu, zajedno sa svim spisima, prvostepeni sud dostavlja drugostepenom sudu u roku od 48 časova od prijema žalbe.

Drugostepeni sud može pozvati i saslušati stranke.

Drugostepeni sud odlučuje po žalbi u roku od tri dana od dana prijema žalbe sa spisima.

Član 47

Prilikom donošenja odluke za ograničavanje širenja medijskih sadržaja, sud će posebno voditi računa o tome da li se ograničavajuća mjera može zamijeniti drugom manje restriktivnom mjerom i da li zaštita na zakonu zasnovanog legitimnog interesa preteže u odnosu na zaštitu slobode izražavanja.

Ukoliko ovim zakonom nije drugačije određeno, u postupku za ograničavanje širenja medijskog sadržaja shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje krivični postupak.

VII. PRAVO NA ODGOVOR I ISPRAVKU

Član 48

Svako na koga se odnosi informacija koja može da povrijedi njegovo pravo ili interes, ima pravo da od glavnog urednika zahtijeva da objavi odgovor kojim se pobijaju, dopunjuju ili ispravljaju neistinite, nepotpune ili netačno prenijete informacije, bez naknade.

Svako može protiv glavnog urednika podnijeti tužbu za objavljivanje odgovora ako glavni urednik ne objavi odgovor, a za to ne postoji neki od razloga iz člana 52 ovog zakona ili ako odgovor objavi na nepropisan način.

Objavljivanje odgovora ne sprječava ovlašteno lice da zahtijeva i ispravku informacije.

Član 49

Svako čije je pravo ili interes povrijeđen neistinitom, nepotpunom ili netačno prenijetom informacijom ima pravo da od glavnog urednika zahtijeva da objavi ispravku neistinite, nepotpune ili netačno prenijete činjenice, bez naknade.

Ako je medij do dana podnošenja zahtjeva već sam objavio ispravku, ne može se zahtijevati ispravka osim ako podnositelj smatra da medij nije ispravku objavio na odgovarajući način.

Ako glavni urednik ne objavi ispravku svako može tužbom zahtijevati da sud glavnom uredniku odredi da, bez naknade, objavi ispravku netačnih ili neistinitih činjenica ili da se nepotpune činjenice dopune na način koji ih čini cjelovitim i istinitim.

Član 50

Objavljivanje odgovora ili ispravke može se tražiti od glavnog urednika medija, u roku od 30 dana od dana objavljivanja medijskog sadržaja, odnosno od dana kada je ovlašteno lice saznalo za objavljivanje, ako iz objektivnih razloga nije moglo saznati u naznačenom roku.

Kada se traži objavljivanje odgovora ili ispravke, mora se navesti medijski sadržaj na koji se odgovor ili ispravka odnose, kao i datum njegovog objavljivanja.

Član 51

Odgovor odnosno ispravka mora se objaviti bez izmjena i dopuna, osim pravopisnih ispravki koje ne mijenjaju smisao, na istoj strani štampe, sa istom opremom, odnosno u istoj emisiji audiovizuelnog medija u kome je objavljen medijski sadržaj, tako da plasman u mediju odgovara plasmanu medijskog sadržaja na koji se odnosi, uz napomenu da se radi o odgovoru odnosno ispravki.

Odgovor odnosno ispravka mora se objaviti u prvom, a najkasnije u drugom izdanju medija, odnosno medijskog sadržaja, nakon prijema odgovora odnosno ispravke.

U internetskim publikacijama, odgovor odnosno ispravka objavljuje se najkasnije 12 sati po prijemu i mora biti povezana linkom sa medijskim sadržajem na koji se odnosi.

Objavljivanje odgovora ili ispravke može se tražiti i ako je medijski sadržaj bio objavljen posredstvom medija koji je prestao da radi.

U slučaju iz stava 4 ovog člana, podnositelj odgovora ili ispravke može od osnivača medija koji je prestao da radi ili njegovog pravnog sljedbenika, o svom trošku tražiti da obezbijedi objavljivanje odgovora ili ispravke u drugom mediju koji, po obimu i kvalitetu distribucije medijskih sadržaja, odgovara mediju koji je prestao da radi.

Odgovor odnosno ispravka ne smije biti nesrazmjerno duža od medijskog sadržaja, odnosno od dijela medijskog sadržaja na koji se odnosi.

Odgovor odnosno ispravka objavljuje se na jeziku na kojem je objavljen medijski sadržaj na koji se odgovor ili ispravka odnose.

Nije dozvoljeno u istom izdanju, odnosno medijskom sadržaju, zajedno sa odgovorom ili ispravkom na ranije objavljeni medijski sadržaj, objaviti i komentar tog odgovora, odnosno ispravke.

Na komentar odgovora ili ispravke primjenjuju se odredbe ovog zakona koje se odnose na odgovor i ispravku.

Član 52

Glavni urednik je dužan da objavi odgovor ili ispravku na objavljeni medijski sadržaj, osim ako:

1) se ispravka ili odgovor ne odnose na programski sadržaj zbog kojeg se zahtijeva njihovo objavljivanje ili ne sadrže podatke u vezi sa navodima iznesenim u programskom sadržaju;

2) se odgovorom ili ispravkom pobijaju činjenice iz objavljenog medijskog sadržaja čija je istinitost već utvrđena pravnosnažnim aktom nadležnog organa;

3) je zahtjev za odgovor ili ispravku podnijelo lice kojem nije povrijeđeno pravo ili interes u skladu sa ovim zakonom;

4) je već objavljen odgovor ili ispravka na isti medijski sadržaj ili je u istom mediju, u drugom medijskom sadržaju (intervju, izjava i drugo), po zahtjevu ovlašćenog lica već objavljena reakcija iste sadržine kao podneseni odgovor ili ispravka;

5) je sadržina odgovora ili ispravke takva da bi njihovo objavljivanje izazvalo zabranu širenja medijskog sadržaja, krivičnu ili prekršajnu odgovornost ili građanskopravnu odgovornost prema trećim licima;

6) ovlašćeno lice nije navelo ime, prezime, adresu ili broj lične karte, odnosno naziv ili sjedište pravnog lica;

7) su odgovor ili ispravka nesrazmjerno duži od medijskog sadržaja na koji se odnose, a podnosilac odbije pisani zahtjev glavnog urednika medija da odgovor ili ispravku skрати; i

8) su odgovor ili ispravka napisani na jeziku različitom od jezika na kojem je objavljen medijski sadržaj na koji se odnose, a nijesu naknadno, na intervenciju glavnog urednika, prevedene na taj jezik.

Glavni urednik je dužan da, u roku od sedam dana od dana prijema zahtjeva za objavljivanje odgovora ili ispravke, obavijesti podnosioca o razlogu zbog kojeg odbija da objavi odgovor odnosno ispravku.

Član 53

Postupak po tužbi za objavljivanje odgovora odnosno ispravke je hitan.

Tužba se podnosi u roku od 30 dana od dana isteka roka za objavljivanje odgovora ili ispravke.

Uz tužbu za objavljivanje odgovora ili ispravke prilaže se primjerak ili kopija štampanog teksta odnosno, po mogućnosti, tonski ili video zapis emisije u kojoj je objavljen medijski sadržaj.

U sporovima po tužbi za objavljivanje odgovora ili ispravke tuženom se tužba ne dostavlja na odgovor.

U sporovima po tužbi za objavljivanje odgovora ili ispravke ne održava se pripremno ročište.

U sporovima po tužbi za objavljivanje odgovora ili ispravke prvo ročište za glavnu raspravu sud će održati u roku od osam dana od dana podnošenja tužbe, dok će svako naredno ročište održati u roku od osam dana od dana održavanja prethodnog ročišta.

Glavni urednik medija u kojem je objavljen medijski sadržaj dužan je da po dostavljanju tužbe za objavljivanje odgovora odnosno ispravke, na zahtjev suda, neodložno dostavi osporeni medijski sadržaj, pod prijetnjom odlučivanja na njegovu štetu ako to, bez opravdanih razloga, ne učini.

U sporovima radi objavljivanja odgovora ili ispravke raspravljanje je ograničeno na utvrđivanje činjenica od kojih zavisi obaveza medija da objavi odgovor ili ispravku.

Sud će odbaciti tužbu, odnosno odbiti tužbeni zahtjev, ako utvrdi da postoje okolnosti u kojima medij nije dužan da objavi ispravku ili odgovor u skladu sa ovim zakonom.

Ako sud usvoji tužbeni zahtjev, naređuje tuženom da objavi odgovor ili ispravku u roku i na način utvrđen u čl. 50 i 51 ovog zakona.

Član 54

Protiv presude donijete u prvom stepenu stranke mogu izjaviti žalbu u roku od pet dana od dana donošenja, odnosno dostavljanja prepisa presude.

Prvostepeni sud će blagovremenu, potpunu i dozvoljenu žalbu sa svim spisima predmeta dostaviti drugostepenom sudu najkasnije u roku od dva dana.

Drugostepeni sud je dužan da donese odluku u roku od pet dana od dana kada mu je dostavljena žalba.

Nakon donošenja odluke, drugostepeni sud će bez odlaganja vratiti sve spise sudu prvog stepena sa dovoljnim brojem ovjerenih prepisa svoje odluke, radi predaje strankama i drugim zainteresovanim licima.

Član 55

U sporovima radi objavljivanja odgovora ili ispravke shodno se primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

VIII. ČUVANJE I PRAVO UVIDA U MEDIJSKI ZAPIS

Član 56

Osnivač medija je dužan da čuva jedan primjerak medijskog zapisa (novine, snimke, informacije ili drugi zapis) 30 dana od dana objavljivanja.

Član 57

Osnivač medija je dužan da čuvane zapise stavi na uvid i dostavi njihovu kopiju na zahtjev sudu, organu državne uprave, regulatoru za audiovizuelne medijske usluge, kao i zainteresovanom licu, bez odlaganja, a najkasnije u roku od tri dana od dana prijema pisanog zahtjeva.

Član 58

Za izradu kopije zapisa može se zahtijevati naknada nužnih troškova kopiranja.

Na zahtjev suda, organa državne uprave, kao i regulatora za audiovizuelne medijske usluge, kopija zapisa se izrađuje i dostavlja bez naknade.

IX. NADZOR

Član 59

Regulator za audiovizuelne medijske usluge vrši nadzor nad radom pružalaca audiovizuelnih medijskih usluga, shodno zakonu kojim se uređuje oblast audiovizuelnih medijskih usluga.

Nadzor nad primjenom odredbe člana 11 st. 1 i 4 ovog zakona u slučaju audiovizuelnih medijskih usluga vrši regulator za audiovizuelne medijske usluge.

Nadzor nad primjenom odredbe člana 11 st. 1, 2 i 4 ovog zakona u slučaju štampanih medija i internetskih publikacija vrši Ministarstvo.

Nadzor nad primjenom odredaba čl. 13, 14, 15 i 16 ovog zakona vrši Ministarstvo.

X. KAZNENE ODREDBE

Član 60

Novčanom kaznom od 1.000 eura do 8.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice - osnivač medija, ako:

1) medij ne objavi sadržaj impresuma medija u skladu sa članom 11 stav 1 ovog zakona;
2) ne omogući neposredan i stalan pristup podacima o pravnim i fizičkim licima koja neposredno ili posredno imaju više od 5% udjela u osnivačkom kapitalu medija; podatke o njihovim povezanim licima u smislu zakona kojim se uređuje oblast audiovizuelnih medijskih usluga i podatke o drugim osnivačima medija u kojima ta lica imaju više od 5% udjela u osnivačkom kapitalu (član 11 stav 4);

3) ne prijavi Ministarstvu podatke o iznosu finansijskih sredstava dobijenih od javnog sektora u roku od 30 dana od dana dobijanja tih finansijskih sredstava (član 13 stav 6);

4) ne dostavi evidenciju o uplatama medijima po osnovu oglašavanja i drugih ugovornih usluga Ministarstvu najkasnije do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu (član 16 stav 3);

5) internetska publikacija ne ukloni komentar koji predstavlja očigledno nezakonit sadržaj, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 60 minuta od saznanja ili od dobijanja prijave drugog lica da predstavlja nezakonit sadržaj (član 26 stav 3);

6) internetske publikacije ne ukloni komentar kojim se krše zakonom zaštićena prava, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 60 minuta od dobijanja prijave (član 26 stav 5);

7) internetska publikacija ne propiše pravila za objavljivanje komentara trećih lica i ne učini ih javno dostupnim (član 26 stav 7);

8) medij ne postupi u skladu sa članom 37 stav 2 ovog zakona;

9) medij prilikom postupka reklamiranja ne postupi u skladu sa članom 38 ovog zakona;

10) sadržinu odgovora, odnosno ispravke medij ne objavi u skladu sa članom 51 ovog zakona.

Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 300 eura do 1.000 eura.

Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom od 500 eura do 2.000 eura.

Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i fizičko lice novčanom kaznom od 300 eura do 1.000 eura.

Član 61

Novčanom kaznom od 500 eura do 5.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice - osnivač medija, ako:

1) glavni urednik u roku od sedam dana od dana prijema zahtjeva za objavljivanje odgovora ili ispravke ne obavijesti podnosioca o razlogu zbog kojeg odbija da objavi odgovor odnosno ispravku (član 52 stav 2);

2) ne čuva jedan primjerak medijskog zapisa (novine, snimke, informacije ili drugi zapis) 30 dana od dana objavljivanja (član 56);

3) ne stavi na uvid primjerak medijskog zapisa i ne dostavi njihovu kopiju na zahtjev suda, nadležnog organa državne uprave, regulatora za audiovizuelne medijske usluge, kao i zainteresovanog lica, bez odlaganja, a najkasnije u roku od tri dana od dana prijema pisanog zahtjeva (član 57).

Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 100 eura do 500 eura.

Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom od 300 eura do 1.000 eura.

Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i fizičko lice novčanom kaznom od 100 eura do 500 eura.

Član 62

Novčanom kaznom od 300 eura do 2.000 eura kazniće se za prekršaj odgovorno lice u organu državne uprave i organu lokalne samouprave, ako:

1) organ koji vrši raspodjelu sredstava za pružanje javnih usluga ne podnese Ministarstvu podatke o iznosu finansijskih sredstava dodijeljenih mediju za pružanje javnih usluga u skladu sa ovim zakonom, u roku od 30 dana od dana dodjele tih finansijskih sredstava (član 13 stav 5);

2) organ javnog sektora do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu, na svojoj internet stranici ne objavi evidenciju o uplatama medijima po osnovu oglašavanja i drugih ugovorenih usluga (član 14 stav 1);

3) organ javnog sektora ne dostavi Ministarstvu evidenciju o uplatama medijima po osnovu oglašavanja ili drugih ugovorenih usluga u roku od 15 dana od objavljivanja evidencije iz člana 14 stav 1 ovog zakona (član 15 stav 1).

XI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 63

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od dvanaest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja akata iz stava 1 ovog člana primjenjivaće se propisi donijeti na osnovu Zakona o medijima ("Službeni list RCG" br. 51/02 i 62/02).

Član 64

Uspostavljanjem evidencije medija u skladu sa ovim zakonom, prestaju da važe član 12 stav 1 tačka 7 i čl. 126 i 127 Zakona o elektronskim medijima ("Službeni list CG" 46/10, 53/11, 6/13, 55/16 i 92/17).

Osnivač medija dužan je da u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona prijavi podatke za evidenciju medija, koji nijesu bili propisani Zakonom o medijima ("Službeni list RCG", br. 51/02 i 62/02) i podzakonskim aktom donijetim na osnovu tog zakona.

Član 65

Odredbe čl. 13 do 16, člana 17 stav 1 i čl. 18 do 23 ovog zakona primjenjivaće se po isteku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 66

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o medijima ("Službeni list RCG", br. 51/02 i 62/02), član 8 stav 1 tačka 19, čl. 45, 125 i 144, koji se odnose na elektronske publikacije Zakona o elektronskim medijima ("Službeni list CG" 46/10, 53/11, 6/13, 55/16 i 92/17) i član 37 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona kojim su propisane novčane kazne za prekršaje ("Službeni list CG", broj 40/11).

Član 67

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 10-3/19-2/20

EPA 895 XXVI

Podgorica, 27. jul 2020. godine

Skupština Crne Gore 26. saziva

Predsjednik,
Ivan Brajović, s.r.